

[Victor Larsen.]

saadan lejet Arbejdskraft, som melder sig til Tjeneste, og Naturalarbejdet altsaa skydes ud i allersidste Instans.

Vi er tilfredse med den Form, Ændringsforslag Nr. 2 har faaet, og det samme gælder Ændringsforslag Nr. 3, hvor man for Sognekommuners Vedkommende ikke har turdet gaa saa vidt af forskellige Grunde, men hvor man har ønsket at stille de forskellige Kommunalbestyrelser frit, om de vil anvende lejet Arbejdskraft eller fremdeles benytte Naturalarbejde. Jeg tillader mig at gøre den indskudte Bemærkning, at med de Refusionsbestemmelser, som Loven kommer til at indeholde, er der vist ikke stor Tvivl om, at de fleste Kommunalbestyrelser vil se deres Regning i ogsaa at anvende lejet Arbejdskraft, i første Instans naturligvis de arbejdsløse.

Ændringsforslag Nr. 7 rammer ogsaa et Punkt, som vi ønskede ændret i det oprindelige Forslag. Det drejer sig om, hvor mange Tusinde Kroners Grundskyld der skal til en Mand. Jeg paapegede ved første Behandling, at efter at man i 1904 med helt andre Grundskyldsvurderinger havde vedtaget en Snekastningslov, var man nu naaet dertil, at de allerfleste Ejendomme overhovedet ikke var i Stand til med de nuværende Vurderinger at opfylde deres Snekastningspligt, at stille det tilstrækkelige Mandskab til Raadighed. Ændringsforslag Nr. 7 imødekommer vore Ønsker, saaledes at vi for vort Vedkommende er tilfredse dermed.

Af andre af de stillede Ændringsforslag, som har Betydning, vil jeg gerne nævne Nr. 11. Her er Tale om de forebyggende Foranstaltninger, maaske noget af det, som har ikke mindst Betydning, i den foreslaaede Lov. Man opfordrer her til at opstille Sneskærme og man sætter Amterne i Stand til, hvis det er tvungende nødvendigt, hvor Almenvellet kræver det, at foretage saadanne Ekspropriationer, at man bliver i Stand til at anlægge Snebælter, Snevolde o. s. v. Man burde ogsaa være i Stand til at forhindre Beplantning, som er aldeles ødelæggende med Hensyn til Samling af Sne.

Det, der har været det springende Punkt i Forhandlingerne, det, som det ærede Medlem, der sidst forlod denne Talerstol, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, stødte sig paa, om jeg maa bruge det Udtryk, var Bestemmelserne i den nye § 19, opført som Ændringsforslag Nr. 13. Den højtærede Minister har her foreslaaet, at

først Halvdelen af en Række af de paagældende Udgifter refunderes, og at man derefter har Adgang til paa sædvanlig Vis at anmelde Resten til Refusion fra Motorafgifterne. Det tror jeg nu ikke stødte, det ærede Medlem saa stærkt, det rammer i hvert Tilfælde dybt ind netop i det Ændringsforslag, som det ærede Medlem selv har stillet. Men samtidig med, at det lykkedes at faa den højtærede Minister og Regeringspartierne med til denne Ændring, fremdrog man fra den Side Kravet om, at man som Arbejdskraft skulde anvende arbejdsløshedsforsikrede, og at den Betaling, der skulde vederlægges, skulde være — saaledes som der staar i første Stykke, Punkt 2 — den Betaling, som ydes i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgiver og Arbejdere for tilsvarende Arbejde eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, da efter den almindelige Landsoverenskomst mellem de paagældende Arbejdere og Arbejdsgivere.

Efter at det var lykkedes at faa redigeret Punkt 1 saaledes, at alle en Kommunes Arbejdere stilles ens, synes det mig unøgtelig, at Brodden, som ogsaa vi mærkede lidt til, i meget høj Grad var gaaet af de Krav, man havde stillet fra anden Side. Det er givet — og saaledes maa det forme sig, naar man skal være retfærdig —, at de forskellige Arbejdere i en Kommune, de Mennesker, som vil søge dette Arbejde, hvoraf mange overhovedet ikke er i Stand til at blive arbejdsløshedsforsikrede, maa stilles ens. En Kommunalbestyrelse, et Amdsraad sidder jo ikke som Kommunalbestyrelse eller Amdsraad for et bestemt Udsnit, en bestemt Gruppe Mennesker, som findes under deres Distrikt. Der maa derfor lovgives saaledes, at der tages ligeligt Hensyn til alle her, og det er det, der er sket i Punkt 1.

Jeg betragter den Affattelse, som denne Paragraf har faaet, som værende af saa stor Betydning, at Kravet om, at der vederlægges en Betaling, saaledes som forlangt i Punkt 2, ikke for mig har den afskrækkende Virkning, som det aabenbart har paa det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup. Jeg tror slet ikke, at det i Praksis vil faa den Betydning, som det ærede Medlem mener. Det vil jo nu vise sig. Den, der lever, vil faa det at se. Det er min Opfattelse, det er mit Partis Opfattelse, at der ved denne Udformning af Punkt 1, hvorefter man fortrinsvis anvender Lønarbejdere, men uden at stille Kravet om, at de skal være forsikrede, og hvorefter al disponibel Arbejds-